Td012_10

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι*[1] *μ' κέντα*
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά[2], *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα.*

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά θα κάμ' σαράντα μέρες
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι και κάμ' σαράντα χρόνια

[1] Μπιλμπίλ<τουρκ. Bülból=αηδόνι
[2] Πιρτσιά=το χτένισμα στα μαλλιά των ανδρών, το «κοκοράκι».

ξένος βαριά ν αρρώστησι βαριά για να πιθάνει
δεν έχει καένα να τον δγει κερί να τον ανάψει
μόν’ έχει τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια τον πάει κρύγιο νιρό κι η άλλ’ αφράτο μήλο
η τρίτη η μικρότερη τον πάει άσπρο σταφύλι
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό δεν θέλω αφράτου μήλου
μόν’ θέλω τη μανούλα μου στα γόνατα τ’ς να πέσω
να μ’ αραδιάσει την πιρτσιά ’πό ένα ένα τέλι.